

tranen opkomen. Ik wil niet huilen, daar houd ik niet van in het bijzijn van anderen. Toch lukt het me niet mijn tranen te onderdrukken en stel ik de vraag: 'Heb jij ook soms dat elke hap er een te veel is?' Ik herinner me de blik op mijn moeders gezicht. Alsof ze al wist waar ik het over had, alsof ze zat te wachten wanneer ik hiermee zou komen.

Ze vraagt: 'Hoe bedoel je?' voor wat uitleg. Ik kan alleen maar huilen. Ik ben moe. Ik overdrijf vast. Waarom zeg ik dit nou? Ik leg uit dat ik me eerst slecht voelde na het eten van een stukje taart of een ijsje. Later van een boterham, en later moeite kreeg met een appel. Dat ik constant een schuldgevoel had na het eten van iets. Dat dit schuldgevoel zo verschrikkelijk was, dat ik er liever voor koos het maar niet te eten. Dan had je in ieder geval dit schuldgevoel niet.

'We zeggen de training af. App je trainers maar, we gaan naar huis,' zei ze.

Ik was opgelucht, maar ergens ook niet. Ik wilde trainen, dat is goed voor me. Maar ik was zo moe.

We reden naar huis en legden mijn vader alles uit. Het vertellen was emotioneel en moeilijk. Ik overdreef, vond ik zelf. Ik maakte iedereen bang en ongerust om geen reden. We reden door naar mijn zussen, die een tijdje in het huis van onze kapster mochten verblijven, omdat zij op vakantie was en iemand op de kat moest passen. Toen we binnenkwamen, moest mijn moeder (zonder iets te zeggen) gelijk huilen. Toen ik hetzelfde verhaal aan hen vertelde, gaf mijn ene zus aan dit te herkennen. Ik was hierdoor opgelucht, maar ook verbaasd. Dit had ik nooit gemerkt. Toen ze een jaar of zestien was, had ze weleens apps gedownload waarop ze calorieën bijhield, maar daar was ze al gauw mee gestopt. Ze kwam er namelijk achter dat dit niets

goeds deed. Met haar is het ook goed gekomen, dacht ik bij mezelf, dus dan zal dit van mij ook wel weer overwaaien. Niet wetende dat dit andere koek was.

OKTOBER 2022

Feestvarken

Ik ben gek op feestjes. De muziek, de mensen, de drankjes, de gezelligheid. Dat vooral: de gezelligheid. Ik houd van zoveel mensen bij elkaar die blij en opgewekt zijn, en genieten van het leven. Ik werd 'prinses pils' genoemd door vrienden, en was altijd wel in voor een dansje. Had ik even geluk: mijn moeder was dit jaar vijftig geworden, en er stond een enorm feest op ons te wachten.

Een grote zaal was afgehuurd voor zo'n tweehonderd mensen en het thema was Oktoberfest. Het was vrijdagavond, ik had er zin in. In mijn dirndl fietste ik samen met mijn zussen, ooms en tantes richting de locatie. Het feest overtrof ieders verwachtingen. Mensen dansten op de tafels en er werden liters bier gedronken. Toen het feest rond één uur eindigde, liepen we een beetje wankel richting de fietsen. We fietsten naar huis en zouden nog tosti's eten, zoals we altijd deden. Eenmaal thuis maakten mijn zus en ik de tosti's klaar voor ons en mijn oom en tante. We bespraken lachend de avond en luisterden nog wat muziek. Het was een topavond. Tot de tosti's de tafel naderde, ik ontnuchterde, en chagrijnig werd. Ik gaf een snauw naar